

**ה"ט 19648/08/15 - מבקשת, המשיבה, ב-ה"פ 19293-08/15, עמותת
בית הכנסת דורות ראשונים נגד משיבה, המבקשת, ב-ה"ט
19648-08/15, היפר צ.ג.ש. בן דוד 2012 בע"מ**

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 19648-08/15 דורות ראשונים נ' היפר צ.ג.ש. בן דוד 2012 בע"מ ה"פ 19293-08/15
היפר צ.ג.ש. בן דוד 2012 בע"מ

בפני	כבוד השופט עבאס עאסי
<u>מבקשת</u>	
המשיבה	
ב-ה"פ 19293-08/15	
נגד	
<u>משיבה</u>	היפר צ.ג.ש. בן דוד 2012 בע"מ
המבקשת	
ב-ה"ט 19648-08/15	

החלטה

בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת שהוגשה על ידי עמותת בית הכנסת דורות ראשונים (להלן: "**העמותה**") נגד היפר צ.ג.ש. בן דוד 2012 בע"מ (להלן: "**החברה**"), אשר הדיון בה אוחד עם בקשה לסעד זמני שההחברה הגישה נגד העמותה.

רקע כללי

ביום 22/5/2015 נחתם בין העמותה לבין החברה הסכם לביצוע עבודות שלד שלפיו הזמינה העמותה מן החברה ביצוע עבודות שלד של בית כנסת עברה.

ביום 3/8/2015 שלחה העמותה לחברה הוראה בכתב על הפסקת העבודה. העמותה התקשרה עם קבלן אחר להשלמת העבודות.

בבקשתה, עותרת החברה לבית המשפט להורות על הפסקת עבודות הבנייה על ידי העמותה והוצאת השומר של העמותה מהאתר.

בבקשתה מנגד, עותרת העמותה בבקשת למתן צו על פי חוק למניעת הטרדה מאיימת, האוסר על החברה להטריד את העמותה או מי מטעמה, לבלוש אחריה, לארוב לה, או ליצור כל קשר עם העמותה בכתב ובעל פה.

לטענת החברה, עומדת לה זכות עיכבון בהתאם לסעיף 5 לחוק חוזה קבלנות; העמותה לא היתה יכולה לסלק אותה מהאתר.

מנגד נטען על ידי העמותה כי החברה אינה מחזיקה באתר העבודה ועל כן אינה יכולה לזכות בזכות העיכבון; מקומן של טענות החברה במסגרת תביעה כספית מתאימה.

דין

הבקשה לצו מניעה

בהתאם לתקנה 362(א) **לתקנות סדר הדין האזרחי**, תשמ"ד-1984 (להלן: "**תקנות סד"א**") על המבקש סעד זמני "**לשכנע את בית המשפט על בסיס ראיות מהימנות לכאורה בקיומה של עילת התובענה**".

הפסיקה קובעת כי בשלב הדיון בסעד הזמני, הערכת סיכויי התביעה נעשית באורח לכאורי בלבד, בשים לב לחומר הראיות שהניחו הצדדים לפני בית המשפט; מדובר בהליך מקדמי באופיו, שבו נבחנות ראיות וטענות הצדדים במבט על לשם הכרעה בסעד הזמני, מבלי שבית המשפט מבטא עמדה נחרצת לגבי סיכויי התביעה העיקרית. ראו ע"א 342/83 גלזמן נ' גלזמן, פד"י לח(4) 105, 108.

עניין נוסף שבית המשפט שוקל שעה שבא להחליט בבקשה לסעד זמני הינו מאזן הנוחות, שלפיו נערכת בחינה השוואתית של: "**הנזק שייגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני לעומת הנזק שייגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני, וכן נזק שעלול להיגרם למחזיק או לאדם אחר**". תקנה 362 (ב)(1) לתקנות סד"א. נקבע כי קיים יחס גומלין בין הזכות לכאורה לבין מאזן הנוחות. היינו, ככל שסיכויי התביעה טובים יותר, כך מתמתנת הדרישה בענין מאזן הנוחות ולהיפך. ראו: רע"א 6994/00 בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ נ' אמר, פד"י נו(1), 529; רע"א 10066/04 נ.ר. ספאנטק תעשיות בע"מ נ' ד.ס.פ. ספיר אנטרפרייז בע"מ, פד"י נט(4) 700.

על רקע דברים אלה ניגש לבחון את נסיבות המקרה שלפנינו.

אשר לראיות לכאורה וסיכויי התביעה: הרי מבלי לקבוע מסמרות, לכאורה עולה מסעיף 13 להסכם, כי העמותה רשאית להפסיק את ביצוע העבודה על ידי החברה באופן מלא או חלקי בזמן מסוים או לצמיתות ובמקרה זה תשלם העמותה לחברה את שכר עבודתה שביצעה עד להפסקת העבודה.

אשר למאזן הנוחות - סבורני כי הוא נוטה בנסיבות המקרה באופן מובהק לצד העמותה, שכן, החברה יכולה לתבוע

את נזקיה במסגרת תביעה כספית; מתן צו זמני להפסקת העבודה על ידי העמותה אינו מועיל לחברה, אלא אך יכול לגרום לנזקים לעמותה.

זאת ועוד. החברה יכולה לעתור לעיקול זמני על נכס העמותה, סעד שהוא פחות דרסטי בנסיבות המקרה ויש בו, ככל שיהיה בסיס להענקתו, כדי לענות על חששותיה של החברה להיפרע בגין נזקיה מהעמותה.

זאת ועוד, אין בסיס לטענת החברה לזכות עיכוב; שכן, השטח בבעלות העמותה, והוא נמצא בחזקתה ושליטתה של העמותה אשר ממשיכה בעבודות הבניה בו.

הבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת

ראשית, נוכח סעיף 4 לחוק הפרשנות, נראה כי אין מניעה לתת צו על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת בעניינם של תאגידים.

עם זאת, כאמור, בנסיבות המקרה מדובר בסכסוך עסקי מובהק. לא התרשמתי כי נשקפת סכנה או איום מצד החברה כלפי העמותה או מטי מטעמה, שמצדיקים מתן צו על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

מקומה של המחלוקת בין הצדדים להתברר בהליך אזרחי מתאים בבית המשפט, כפי שזה כבר נפתח על ידי החברה.

סוף דבר: הבקשות נדחות. בנסיבות המקרה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ה, 13 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.